

Szanowni Państwo,

na majowym posiedzeniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej ma być procedowany projekt ustawy o niektórych zawodach medycznych, do których **nieśluszenie** włączono zawód logopedy.

Rzeczona ustawa jest głęboko niekorzystna dla naszego środowiska, gdyż:

1/ Zredukuje logopedię do wykonywania czynności medycznych i tym samym zaprzeczy jej istocie. Logopedia jest dziedziną samodzielną i interdyscyplinarną – tak w Polsce, jak i na świecie. Obejmuje opis, diagnozę i terapię zaburzeń mowy, języka i komunikacji u osób w różnym wieku i z różnymi schorzeniami. Nie jesteśmy jednak zawodem medycznym. Nie definiuje nas miejsce i warunki pracy. Jesteśmy tam, gdzie są osoby potrzebujące naszej pomocy i każda z tych potrzeb jest dla nas ważna.

2/ Pozbawi większość logopedów tytułu zawodowego. Tytuł ten zaczną przysługiwać tylko logopedom zatrudnionym w placówkach resortu zdrowia i prowadzących działalność medyczną (obecnie jest to 12 – 15 % logopedów). Logopedom, wykonującym swoją pracę w placówkach innych niż medyczne tytuł ten zostanie odebrany. To nieetyczne i wielce krzywdzące. Spoczywa na nas taka sama odpowiedzialność; pracujemy bardzo często z tymi samymi pacjentami.

3/ Utrudni realizowanie celów diagnozy i terapii logopedycznej, gdyż sterylne gabinet, zgodny z wymogami NFZ nie jest miejscem, gdzie logopeda może w pełni realizować cele swoich działań. Dotyczy to zwłaszcza diagnozy i terapii osób z zaburzeniami języka i komunikacji powstałymi w następstwie schorzeń neuropsychiatrycznych. W świetle tej ustawy potrzeby tej grupy pacjentów są marginalizowane i traktowane jako mniej ważne.

4/ Poskutkuje utrudnionym i bardziej kosztownym dostępem do opieki logopedycznej, podczas gdy zapotrzebowanie społeczne w tym zakresie stale rośnie. Zniechęci młodzież do studiowania logopedii, która przestanie być naukowo i zawodowo atrakcyjna.

5/ Cofnie nas w rozwoju. Wypracowane przez lata programy kształcenia, budowane w ośrodkach akademickich struktury: instytuty, katedry, wypracowywana metodologia badawcza dająca podstawy narzędziom i procedurom terapii, a także integralność naszego środowiska ulegną rozproszeniu.

Wyrażamy zdecydowany sprzeciw. Postulujemy wykreślenie logopedii z obecnie procedowanego projektu ustawy. Chcemy odrębnej ustawy o zawodzie logopedy.

Z opieki logopedycznej korzystają osoby z **zaburzeniami psychicznymi** i o zwiększonym ryzyku tych zaburzeń. Jako logopedzi wnosimy istotny wkład we wczesne wykrywanie zaburzeń neurorozwojowych. Prowadząc terapię zaburzeń mowy, języka i komunikacji budujemy zasoby człowieka i poprawiamy jakość jego życia. Sprawne posługiwanie się językiem stanowi istotny element zdrowia psychicznego, czynnik chroniący i minimalizujący skutki zaburzeń psychicznych, sprzyjający rozwojowi psychicznemu. Logopedzi chcą nadal wykonywać swoją pracę – naukową i praktyczną; korzystając z wypracowywanych przez lata doświadczeń. Prowadzić terapię w warunkach naturalnych,

sprzyjających komfortowi psychicznemu pacjenta. Patrzeć całościowo na potrzeby osób pozostających nad naszą opieką. Obecna ustawa jest szkodliwa, zarówno dla środowiska logopedów, jak też dla pacjentów korzystających z terapii logopedycznej. Środowisko logopedów domaga się odrębnej ustawy o zawodzie logopedy, która uwzględni specyfikę tego zawodu i zagwarantuje wysoki poziom usług logopedycznych, dostępnych wszystkim potrzebującym. Zwracamy się z gorącą prośbą o poparcie naszych postulatów.

W imieniu Polskiego Towarzystwa Logopedycznego

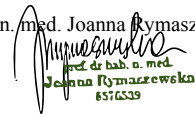
dr Ewa Hrycina

członek Zarządu Głównego

Popieram zawarte argumenty Apelu Polskiego Towarzystwa Logopedycznego

Wrocław, 14.05.2023.

prof. dr hab. n. med. Joanna Rymaszewska

prof. dr hab. n. med.
Joanna Rymaszewska
8576539